

**Τοποθέτηση του Προέδρου του ΣΕΒ,
κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου**

**στην τελετή υπογραφής
της Προγραμματικής Συμφωνίας
του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας
με τους Κοινωνικούς Εταίρους**

**για την εκχώρηση του 2% του Επιχειρησιακού Προγράμματος
«Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού 2007 – 2013»**

Αθήνα, Τρίτη 25 Μαΐου 2009

Το κρίσιμο μήνυμα της βαθιάς ελληνικής και παγκόσμιας κρίσης που διανύουμε είναι ότι έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια για αναβολές, για διστακτικές αλλαγές και για μεταθέσεις ευθυνών. Αν θέλουμε να ζήσουμε σ' ένα αύριο που δεν θα μοιάζει με το χθες, οφείλουμε να κινηθούμε με τόλμη, αποφασιστικότητα και ενιαία βούληση. Ενιαία βούληση σημαίνει διαμόρφωση κοινής συνείδησης για το μέγεθος των προβλημάτων και κοινή προσπάθεια για την ουσιαστική αντιμετώπισή τους. Σημαίνει μία νέα προσέγγιση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Ελπίζω και πιστεύω ότι η σημερινή συνάντηση σηματοδοτεί την αρχή μίας τέτοιας κοινής βούλησης και πορείας –έστω κι αν το έναυσμα δίδεται με βάση τις Κοινοτικές οδηγίες. Σήμερα, μέσα από τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στη διαμόρφωση πολιτικών και στην υλοποίηση προγραμμάτων, βιώνουμε την αναβάθμιση της συνεργασίας τους με την Πολιτεία. Δεν έχει σημασία αν τα σχετικά κονδύλια είναι μεγάλα ή μικρά. Σημασία έχει η ίδια η πρωτοβουλία –που από μόνη της αποτελεί αλλαγή αντίληψης, από μόνη της χαράζει νέους δρόμους.

Ο ΣΕΒ αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στο συγκεκριμένο αντικείμενο των προγραμμάτων που θα σχεδιαστούν και θα εφαρμοστούν, δηλαδή στο ανθρώπινο δυναμικό. Η τεχνολογική επανάσταση του τέλους του 20^{ου} αιώνα ανέτρεψε πολλά από τα παραδοσιακά δεδομένα στον χώρο της παραγωγής και της εργασίας. Έθεσε σε κίνηση μία μετάλλαξη προς την κοινωνία της γνώσης, οπότε και προς την ανάπτυξη υψηλής ποιότητας ανθρώπινου δυναμικού. Χωρίς την ποιότητα και τη γνώση, που απαιτεί σήμερα η δομή της οικονομίας των αναπτυσσόμενων χωρών, δεν μπορεί να υπάρξει εγγύηση απασχόλησης, συνεχής ροή εισοδήματος και επαρκής κοινωνική πρόνοια.

Διανύουμε μία μεταβατική περίοδο όπου η κρίση έχει εντείνει τα εγγενή προβλήματα αυτής της αλλαγής. Είναι δική μας ευθύνη, των κοινωνικών εταίρων, ο καθένας μόνος του και όλοι μαζί, να ηγηθούμε της προσπάθειας προσαρμογής του εθνικού μας ανθρώπινου δυναμικού στις νέες απαιτήσεις της οικονομίας.

Πέρα μάλιστα από τη δική μας ευθύνη είναι ευθύνη και της Πολιτείας να ενισχύσει, να συντηρήσει, να διαφυλάξει την προσπάθεια αυτή, μακριά από μικροκομματικές και άλλες σκοπιμότητες. Διότι, αν εξακολουθήσουμε να υποτάσσουμε τις εθνικές ανάγκες στην κομματοκρατία –όπως γίνεται με το ΛΑΕΚ– τότε, είναι σίγουρο πως χαμένος θα είναι ο έλληνας πολίτης –ακόμη κι αν τα κόμματα έχουν «κερδίσει».

Ας δώσουμε, λοιπόν, εμείς, εδώ, σήμερα, το μήνυμα ότι κάτι το σημαντικό έχει αλλάξει στις παραδοσιακές σχέσεις αντιπαλότητας των κοινωνικών εταίρων και του Κράτους. Ότι μπορούμε, θέλουμε, και έμπρακτα υλοποιούμε μία νέα βούληση, μία νέα αντίληψη για την οικονομία και την κοινωνία. Κι ας φροντίσουμε το μήνυμα αυτό να αποσταλεί καθαρά και δυνατά προς όλες τις κατευθύνσεις.

Από εμάς εξαρτάται να ξαναγίνουμε μια κοινωνία συλλογικής δράσης, δυναμικής προοπτικής και συνεχούς προόδου, ικανής να αναμετρηθεί με το μέλλον. Διότι η υπόθεση της αλλαγής είναι η κοινή αποστολή όσων δεν φοβούνται το μέλλον. Και οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να δείξουν προς όλη την κοινωνία πως προσβλέπουν σ' ένα μέλλον που θα αναβαθμίσει τη χώρα μας.